

Ljubljana, 2.3.2014
Avtorica: Karmen Sadar

PUSTNO RAJANJE

V soboto, 1.3.2014 me je ob 20.30 uri poklical prijatelj iz Ajdovščine. Ime mu je Dejan. Vprašal me je, če bi mi mami dovolila iti pozno zvečer na žur v lokal *Franci na balanci*, ki se nahaja v Šiški. Meni, ki nisem navajena tako pozno hoditi ven, to sicer ni bilo nič kaj všeč. Vendar, ker je Dejan moj dober prijatelj in ga malokrat vidim, sem vprašala mami, če mi dovoli iti tako pozno ven. Nekaj časa je cincala ali bi me pustila ali ne, potem pa me je vendarle pustila. Sicer pa je rekla, da naj bom doma najkasneje ob 2.30 uri ponoči. Moja sestra Špela, ki je stara 25 let, je rekla, da je to prepozno. Jaz pa sem ji rekla, da grem na zabavo enkrat največ dvakrat na leto in, da sem takrat res malo dlje zunaj.

Ko sva z Dejanom prišla na žur je bilo že vse zasedeno in komaj sva se premikala. Bilo je veliko mask. Videla sem tri nune, enega duhovnika, enega kardinala, policajko in še veliko drugih mask. Tudi ljudi brez mask je bilo veliko. Poklicala sem očeta od Dejana, za šalo, in ga vprašala, kako so lahko ob tako pozni uri nune odzunaj in žurajo. Oče od Dejana je rekel, seveda v šali, da jim je dal on danes dovoljenje, da gredo ven. Dejan me je vrtel in plesal, tudi z drugimi puncami, vendar me niti za sekundo ni izpustil izpred oči. Ves čas je pazil name. Dejan je moj dober prijatelj in ve za mojo bolezen. Po poklicu je fizioterapevt za mlajše otroke.

Dejan je plesal z eno Dolenjko, ki pa ji je tudi bilo ime Karmen. Štirje smo se vrteli skupaj v krogu. Kozarcev je bilo polno razbitih, ker je bila gneča. Ena ženska je šla plesati na šank, DJ je pa rekel, da če se je ženska opogumila, mora sedaj na šank priti tudi moški. Imela sem se neizmerno lepo, škoda je edino to, da sem imela uro, kdaj moram biti doma. Dejan me je peljal domov, potem pa je šel naprej žurat. Naročila sem mu, da ko pride nazaj domov, me mora poklicati ali pa vsaj poslati SMS sporočilo, da me ne bo skrbelo. To je res storil, zelo pozno zjutraj mi je poslal sporočilo, da je srečno prispel domov.

Ko sem prišla domov, me je mami že čakala. Poklicala sem jo v svojo sobo, naj pride nekaj pogledati. Na postelji je spala Pipa (moja psička). Ker se je Pipa razkomotila čez celo posteljo, sem imela noge na tleh, glavo pa na blazini čisto skrčeno. Zaspala sem kot ubita, nisem vajena dolgih veselic.